

VÁNOČNÍ NOVINY

Na co se můžete těšit?

Vánoční úvaha

Ohlédnutí se za uplynulým rokem

Knižní tipy

Rozhovor o vojenské službě

Modlitby

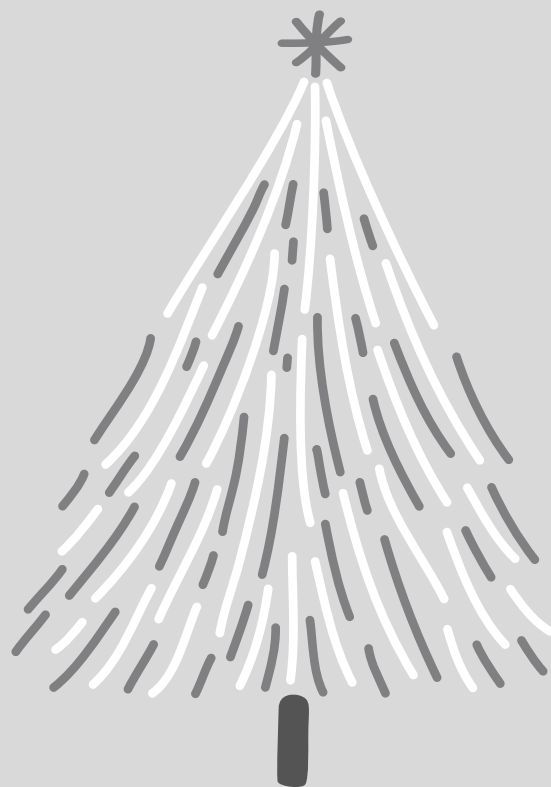
SLOVO ÚVODEM

Lenka Korábková

Milé sestry, milí bratři,

jako maminka tří malých dětí považuji advent tak trochu za maraton. Začínáme léčbou sezónních nemocí a pokračujeme pečením cukroví, psaním Ježíškovi, mikulášskou nadílkou, besídkami, tvořením a zdobením bytu, psaním pohlednic, běžným denním chaosem, návštěvami, doufáním ve sníh a ve zdraví, ať si ho taky užijeme. Přitom čteme vánoční příběhy, manžel hraje na piano koledy a společně zpíváme, starší dvě děti mají spoustu zvědavých otázek. A nejmladší dítě, které je na nohách ještě značně nestabilní, je taky velmi zvědavé a sdílné. Na jednu stranu je to až bláznivý čas plný neustálého „musím“. Na druhou stranu si uvědomuji jeho vzácnost a za nic bych ho nevyměnila. Myslím, že podobně je to všude s dětmi. A kdo to už zažil, rád na to vzpomíná.

Ať už je váš advent letos naplněný jakkoli klidně nebo náročně, přijměte prosím pozvání ke čtení následujících stránek. Čeká vás na nich sborový program do konce roku, shrnutí letošní sborové činnosti, anketa, modlitby do adventní doby, vánoční kázání, ale i povídání s dvěma relativně novými členy našeho sboru. A něco navíc. Přeji vám za tvůrce tohoto vydání, ať máte adventní čas plný pokoje a radosti. A nám všem, ať je i letos oslava narození Pána Ježíše mimořádná.

Zveme vás k bohoslužbám a sborovým akcím v našem sboru v adventním a vánočním čase:

Neděle 1. prosince

9:30 1. adventní neděle, bohoslužby s večerí Páně v Kolíně

11:00 bohoslužby s večerí Páně v Libenicích

Sobota 7. prosince

16:00 adventní tvoření

Neděle 8. prosince

9:30 2. adventní neděle, bohoslužby v Kolíně

Sobota 14. prosince

15:00 Seniorátní zpívání s Ladislavem Moravetzem

Neděle 15. prosince

9:30 3. adventní neděle, bohoslužby s hudebním doprovodem celocírkevního kantora Ladislava Moravetze

Sobota 21. prosince

14:00 generálka dětské vánoční hry

Neděle 22. prosince

9:30 4. adventní neděle, vánoční hra dětí

Úterý 24. prosince

16:00 Štědrý den, bohoslužby v Kolíně

Středa 25. prosince

9:30 Boží hod vánoční, bohoslužby s večerí Páně v Kolíně

11:00 bohoslužby s večerí Páně v Libenicích

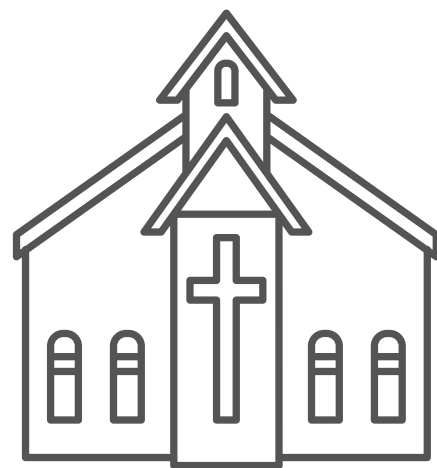
Neděle 29. prosince

9:30 bohoslužby v Kolíně

Neděle 4. ledna

9:30 Nový rok, bohoslužby s večerí Páně v Kolíně

11:00 bohoslužby s večerí Páně v Libenicích

Marta Melicharová

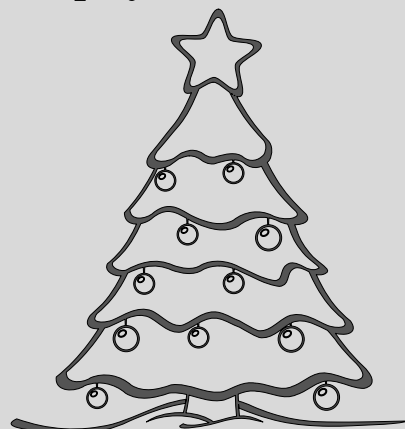
Odpoledne jsem chodili s maminkou na hřbitov. Tatínek přečetl z Bible, měl krátkou úvahu, pak večere. Rozsvítil se stromek, zhaslo světlo, tatínek hrál na harmonium a zpívali jsme. Pak rozdání skromných dárků. Snažili jsme se to v naší rodině také dodržovat, Míla hrál na klavír. Teď bývám u Pavla a jeho rodinky. Dárky už nejsou tak skromné, ale jsou z lásky.

Nikdy jsme dětem neříkali, že dárky nosí Ježíšek, ale že Pán Ježíš má narozeniny.

K narozeninám dostáváme dárky. „Dárek“ pro Ježíše je, že se máme rádi a děláme si navzájem radost. Děti se od malička snažily něco vyrobit a udělat radost.

Petra Vlčková

Při štědrovečerní večeři vzpomeneme na ty, kteří už nejsou mezi námi a po večeři si jdeme všichni sednout k vánočnímu stromku, kde zpíváme koledy ze zpěvníku... Čas radosti, nevinnosti, Tichá noc, Narodil se Kristus Pan a ještě další. A poté přijde na řadu rozbalování dárků.

Martina Vančová

Musím přiznat, že si je teď s dětmi teprve tvoříme. Máme to tak, že zdobíme společně malý stromeček v květináči, k večeři jíme klasicky rybí polévku, kapra a salát. Na Štědrý večer čteme příběh z Bible, zpíváme, mlsáme, prskáme prskavky, užíváme se navzájem. Na Boží hod ráno jedeme k rodičům do Lysé do kostela a společně trávíme den, večer pak přejíždíme do Proseče k naší milované babičce a tam jsme dalších několik dní. Jako největší tradici vnímám právě ten společný čas s oběma rodinami, bez kterého by to nebyly ty pravé Vánoce, a jsem za něj každý rok opravdu vděčná.

Alžběta Matěnová

Moje maminka zavedla tradici štědrovečerního nanukáče a moje švagrová s rodinou chodí vždy na Štědrý den do lesa s dobrotami pro zvířátka. To já a můj muž si na tradice opravdu příliš nepotrpíme. Samozřejmě i my se o Vánocích svátečně oblékneme, máme krásně prostřeno, připravené cukroví a tak. Ale myslím, že je jedno, kolik má kdo tradic a jakých, nebo zda vůbec nějaké. Možná, že málo tradic, málo zvyků, málo kouzel a tajemství, málo dárků spíše dovolí vyniknout podstatě Vánoc: že jsou o lásce.

Slávek Pavlíček

Na Štědrý den máme odpolední procházku spojenou s donáškou sena do krmelců. Poslední roky místo procházky máme projížďku s koňmi. Následuje štedrovečerní večere, čtení biblické zvěsti, modlitba, písně. Vzpomínka na ty, kteří už nejsou s námi. Rozdávání dárků. Půlnoční procházka se psy do lesa, ticho, samota, úžasné na rozjímání. Za mého dětství na Boží hod byla vánoční slavnost.

Veronika Korbelová

Na Štědrý den máme doma vánoční stromeček smrček, vařím rybí polévku, obalovaného kapra a bramborový salát, přestože polovina rodiny kapra v lásce nemá. Při jídle máme pod talířem kapří šupinu. Po jídle rozkrajujeme jablíčko, jestli v něm bude hvězdička. Když byly děti malé házeli jsme botou, pouštěli lodičky ze skořápek a lili olovo. Na stromečku stále zapalujeme voskové svíčky a prskavky. Před rozbalováním dárků čteme z Bible příběh o narození Pána Ježíše a zpíváme mnoho vánočních písní. A naší tradicí vlastně už je i to, že na první svátek vánoční chodíme slavit Vánoce k rodičům a bráchovi s rodinou.

Markéta Novotná

Vlastně nemáme rigidní vánoční zvyky. Co děti odrostly škole, trávíme Štědrý den více duchovně než materiálně. Rádi zajdeme do sousedních vesnic na koncert či vánoční hru, navštěvovali jsme v Předhradí Půlnoční zpívání. Možná atypicky rozbalujeme dárky na Boží hod.

NEJSTE S NÁMI V KONTAKTU?

Toto vydání sborových novin držíte v ruce i vy, kteří se v tuto chvíli sborového dění neúčastníte. Máte-li zájem dostávat pravidelné informace o aktualitách ve sboru, ozvěte se nám. Rádi s vámi budeme (zase) ve spojení.

E-mail: kolin@evangnet.cz

Web: <https://kolin.evangnet.cz>

Vyplňte nám dotazník.

Budeme moc rádi!

Naskenujte nebo zadejte adresu.

<https://forms.gle/FZRYg2ytruamVKB57>

MODLITBY

do adventní doby

Dobrý Bože,

jako každý rok i letos vyhlížíme a očekáváme příchod Spasitele. Někteří tento rok možná více než dříve. Prosíme Tě, daruj nám bdělé a pozorné srdce, abychom Tvůj příchod vždy vnímali a každou situaci prožívali jako příležitost k setkání s Tebou. Prosíme buď se všemi, kteří potřebují naději a pomoc v těžkých chvílích. Chválíme Tě za to, že ani dnes nepřestáváš vstupovat do našich životů a prokazovat nám svou blízkost. Děkuje Ti za radostný předvánoční čas, za všechny dary, které od Tebe dostáváme. Děkuje za společenství, kterého můžeme být součástí. Prosíme Tě o moudrost, abychom během všech vánočních příprav a zařizování nezapomněli na Tebe a na lidi kolem nás. Prosíme Tě, abychom se dokázali zastavit a být s nimi.

Amen.

Eva Vančová

S přibývajícím podzimem čekáme Vánoce, těšíme se na ně, už nemůžeme vydržet napětí z toho jaké asi budou dárky a jak krásný bude stromeček. Někteří se naopak bojíme, jak Vánoce proběhnou a jak to všechno zvládneme obstarat. Prosíme, ať se dovedeme zastavit, radovat a být vděční. Vděční za každý nový den, za každou šťastnou chvíli s rodinnou a přáteli, za setkání ve sboru. Díky že dáváš věci, na které se můžeme těšit, jako třeba Vánoce. Také díky že se máme kam a ke komu vracet. Prosíme za ty, kteří jsou osamělí a toto štěstí nemají nebo je trápí cokoli jiného. Prosíme ať se i k takovým lidem dostane tvoje dobrá zpráva, že nikdo není sám, že jsi za námi přišel, stále přicházíš a máš nás rád.

Amen

Eduard Korbel

Náš Pane, náš Otče. Děkujeme ti za vše, čeho se nám z tvé ruky dostává. Opět po roce chceme slavit narození našeho Spasitele a připomínat si tvoji nekonečnou lásku k nám a nehynoucí naději v Ježíši Kristu. Děkujeme ti, že můžeme radostnou zvěst slavit se svými nejbližšími, rodinou a přáteli, a že můžeme v našem sboru, jako vždy, prožívat příjemný advent. Dej ať se nám přes shon vánočních svátků nevytratí z hlavy to nejdůležitější. Dej abychom i přes hluk všudypřítomných vánočních koled, si našli chvílku na ztišení a zklidnění. Prosíme tě, Pane, za všechny se kterými už vánoční radost prožívat nemůžeme a dej nám sílu a odvahu přinést radost a světlo tam, kde je to zapotřebí.

Amen

Ondřej Mašín

Milý Pane Bože,

v tomto adventním čase očekáváme s radostí příchod Tvého Syna, našeho Spasitele, Ježíše Krista. Uprostřed přibývajících tmy nás provází naděje, že brzy zasvítí světlo, které přemůže každý stín v našich životech.

Někdy se ale stává, že přes všechnu hektiku, shánění a snahu o dokonalost, ztrácíme pravý smysl Vánoc.

Chceme pro své blízké to nejlepší – nejchutnější cukroví, nejkošatější stromeček a nablýskaná okna od shora až dolů.

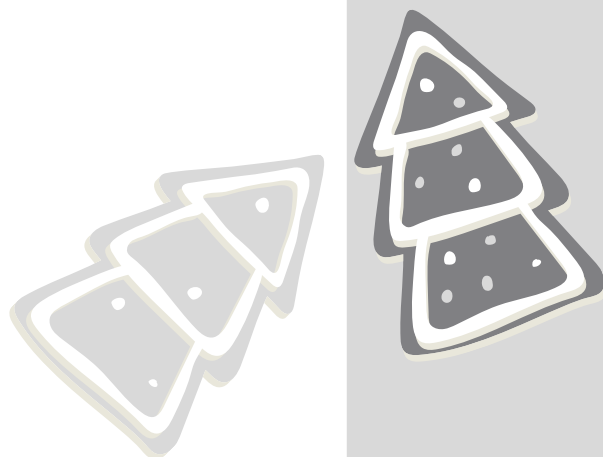
V tom spěchu ztrácíme radost a potěšení z toho, co je v našich životech důležité, z obyčejných chvil, kdy se smějeme u zdobení perníčků, tvoříme vánoční ozdoby s kamarády, nebo máme radost ze stromečku, který může být i trošku nakřivo.

Pomoz nám, abychom si tyto chvíle lásky a blízkosti uchovali co nejdéle a společně se radovali ze zázraku Tvého narození.

A mám ještě jednu prosbu, prosím, dej nám vzpomenout si na naše blízké, kteří odešli za tebou, ale nám stále chybí, zvláště v tento čas.

Amen

Petra Lukášová

NEJHEZČÍ VÁNOČNÍ DÁRKY

Romana Čunderlíková, farářka

...Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom.
(L 2, 19)

Ježíšovu matku Marii si představuji jako krásnou mladou ženu v modrých šatech, jak drží spící miminko v zavinovačce. Obrázek šťastné matky a vítaného dítěte. Marie má důvod se usmívat. Svůj úkol, který byl pro ni životní výzvou, splnila úspěšně. Porodila syna.

Kolika ženám v historii bylo mateřství z nejrůznějších důvodů odepřeno. Dnes jsou možnosti medicíny ohromné, a mnohým se tak vyplní jejich prosba. Takovým způsobem otěhotnět, jako v Mariině případě, se další ženě nepodařilo. Boží Syn byl výjimečným už od svého početí. Marie na všechno, co uslyšela od nebeského posla, pokorně odpověděla: Jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova. Marie netušila, co svým „ano“ způsobí ve svém okolí. Co všechno si vyslechne ona a co bude muset skousnout její snoubenec.

Ženy se vždycky uměly o důležitých otázkách spolu radit. I to byl důvod, proč se Marie vydala navštívit svoji příbuznou Alžbětu, která byla také těhotná. Když nastal čas a Marie měla porodit své dítě, bylo to zřejmě úplně jinak, než si Marie představovala. V přeplněném cizím městě se nenašlo žádné místo pro nastávající matku. Spasitel světa se narodil pod přístřeškem

pro zvířata. Jakoby tím byl předznamenán celý jeho život. Královský syn se od začátku solidarizoval s těmi nejposlednějšími. Nebe se tehdy rozzářilo obrovskou slávou a všude zněl mocný chvalozpěv, že Bůh našel zalíbení v nás lidech.

Pastýři spěchali do Betlém, aby všem vylíčili tu nebeskou podívanou. Vyprávěli všechno, co se o Ježíši dozvěděli. Lidé žasli. Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. To obrovské nadšení druhých, ta radostná a zvláštní slova, která se týkala jejího syna. Celý ten obraz výjimečné události se jí obtiskl do mysli. Možná si na ty události vzpomněla, když viděla Ježíše vyrůstat. Nebo když ho později zažila učit, léčit, trpět a umírat pro druhé.

O Vánocích bývá čas a příležitost vracet se v myšlenkách do minulosti. Vybavit si milé vzpomínky z našeho dětství, kdy bylo všude tolik sněhu a rampouchy visely ze střech dolů. V obývacím pokoji na stromečku hořely svíčky, vosk kapal na igelit pod stromkem a vůně spáleného jehličí dokreslovala štědrovečerní pohodu. Všichni jsme byli ve svátečním oblečení a poslouchali dědu, který četl o narození Ježíše z kralického překladu. Jak byl ten příběh pro mě tenkrát dlouhý.

Nedávno mě zaujalo vyprávění jedné paní, která od doby, co ovdověla, jezdí sama na vánoční svátky do nějakého hotelu. Odmítá být doma s příbuznými. Chce mít prostor a čas sama pro sebe, aby mohla nerušeně vzpomínat na svého manžela. Vánoce jsou pro ni ponořením se do minulosti, kdy zažívala něco mimořádného.

V našich myslích a srdcích máme leccos uloženo. Někdy stačí zavadit pohledem o zažloutlou fotografii, uslyšet známou melodii koledy nebo

ucítit vůni vanilkových rohlíčků a vybaví se nám radost a tajemství, spojené s vánočním časem. Vděčně si připomínáme blízké, kteří k našim Vánocům patřili a stále nám chybí.

Podobně jako Marie také my si můžeme atmosféru a poselství letošních Vánoc obtisknout do naší mysli. Zvěst o narození Spasitele je také pro nás. Láska, dobro, pokoj a radost tenkrát provoněly celý svět a voní dodnes. Můžeme o tom všem přemýšlet a uchovávat to v sobě. Naše vzpomínky jsou totiž ty nejhezčí vánoční dárky.

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, radujeme se z tvého narození.

Děkujeme za naše vzpomínky, ze kterých můžeme čerpat radost, potěšení a naději pro život.

Děkujeme za lidi v naší rodině a v našem sboru, se kterými budeme slavit letošní Vánoce.

Amen

BÝT VOJÁKEM JE SLUŽBA A POVINNOST NÁRODU

Ptala se Romana Čunderlíková

Nevím kolik sborů v naší církvi má mezi svými členy rotmistryni a nadporučíka. Naši členové, manželé Karolína a Petr Topolští, chodí na bohoslužby v civilu, proto není na první pohled poznat, že jsou profesionálními vojáky. Do našeho společenství přišli nedávno. Nejprve měli křest a pak církevní svatbu. Odkud oba pochází, jaká byla jejich cesta víry, jak se žije křesťanům v armádě a jestli se bojí války, se dočtete v následujícím rozhovoru.

Odkud pocházíte?

K: Pocházím z Otaslavic, z moravské vesničky mezi Vyškovem a Prostějovem. Vyrábí se tam metle, proto jsou ve znaku vesnice zkřížená košťata. Jsem z nevěřící rodiny.

P: Já jsem z Pardubic. Pardubice všichni znají.

Jak jste se stali profesionálními vojáky? Kdo nebo co vás k tomu inspirovalo?

P: Nebylo to úplně od mala, ale od druháku na střední škole jsem se díval, co bych šel studovat za vysokou školu. Jeden můj kamarád šel na Univerzitu obrany do Brna. Přišlo mi zajímavé spojit vojenství s vysokou školou. Primárně přes tu vysokou školu. Je fajn, že na vysoké škole člověk dostává plat a do nějaké míry je nezávislý. Hlavně jsem nechtěl chodit na brigády v létě.

A jaký obor máš vystudovaný?

Letecké elektrotechnické systémy se zaměřením na avioniku a výzbroj. Aby to laik pochopil, tak jde o elektrické věci v letadle.

K: Ve třetáku na střední škole jsem si říkala, že bych možná šla studovat vysokou školu. Začala jsem hledat, co by se mně líbilo. Chtěla jsem se hodně osamostatnit. Našla jsem Univerzitu obrany. Byly tam ty výhody jako plat a ubytování zdarma. Pak jsem narazila na sociálních sítích na Péťu a dali jsme se dohromady. Ve čtvrtém ročníku na střední jsme spolu začali chodit. Mě to táhlo za ním. Bohužel jsem nedostudovala. S odstupem času mě to nemrzí. Systém školy se mně nezamlouval. Věděla jsem, že i když nedostuduji, mám jistou práci v armádě. Armáda mně přišla jako dobrá cesta do života. Je to stabilní zaměstnání, perspektivní a nebude tak jednotvárné. Budeme tam vedeni k pohybu.

Jaké je teď vaše současné zaměstnání a jakou máte vojenskou hodnotu?

K: Pracuji jako výkonný praporčík. Zabezpečuji materiál pro lidi na naší jednotce, aby mohli pracovat. Mám na starosti zabezpečení veškeré techniky jako např. Vrtačky, oblečení, jídlo pro lidi ve dvaceti čtyř hodinové službě. Také zajišťuji nábytek do kanceláří. Jsem hodností rotmistryně.

P: Jsem zástupce velitele roje objektivní kontroly. V Čáslavi na letišti pracuji jako technik. Objektivní kontrola se dá přirovnat k diagnostice auta. Někdo přijde s notebookem, stáhne informace z auta a podívá se, co je tam špatně.

To samé se dělá na letadle. Dále kontrolujeme výškovou výstroj, to co pilot nosí na sobě: helmy, dýchače, vesty, kalhoty. K tomu děláme údržbu a předepsané práce. Moje hodnost je nadporučík.

Jaké mají piloti speciální oblečení?

P: Piloti mají nafukovací kalhoty, tzv. Anti-g kalhoty, kvůli přetížení v letadle. Anti-g kalhoty se nafukují, aby dostaly krev z nohou pilota do zbytku jeho těla. Při určitém přetížení se totiž může stát, že se odkrví hlava a piloti mohou omdlít. Pak mají vestu, kde je nouzový radiomaják, nůž, lékárnička a věci pro přežití při katapultáži. Když spadnou do vody, nafoukne se jim límec a budou plavat. Nakonec pilotní helma s komunikačními věcmi a maskou, do které jde směs obohacená kyslíkem.

Měl jsi to oblečení na sobě a letěl jsi v tom?

P: Ano. Letěl jsem v tomto kompletu jednou a je to zajímavý zážitek.

Oba ještě studujete, jakou školu a obor?

K: Příští rok na jaře budu končit bakalářské studium na Policejní akademii. Bakalářskou práci píšu na téma Psychologie výslechu.

P: Mám hotového inženýra na Univerzitě obrany a teď studuji na Univerzitě Hradci Králové, na filozofické fakultě obor politologie. Zbývá mně napsat bakalářskou práci. Zároveň studuji navazující magisterské studium se zaměřením na africká studia.

Petře, minulý rok jsi byl na několik měsíců na pracovní stáží v USA. Jak na americkou zkušenost s odstupem vzpomínáš?

P: Super, mně se tam moc líbilo. První měsíce byly kulturním šokem ve spoustě věcí. Hlavně bych zmínil klimatizaci, kterou tam pouští na nejnižší možný stupeň, což je dost otravné pro člověka z Evropy. Byl jsem tam na kariérovém důstojnickém kurzu – kapitánském. Bylo to v Alabamě, kam většina lidí z Evropy na dovolenou nejezdí. Je to část Ameriky, kde lidé jezdí v pick-upech, jsou tam zpravidla pro Trumpa a evangelikálové. Česká republika je lepší místo pro život, ale pokud bychom měli někam jít, tak si to v Americe dovedu představit.

Kájo, pro manželky vojáků je běžná zkušenost, že manžel je na nějaké misi. Jak jsi to zvládala?

K: Musím říct, že docela dobře, vzhledem k dnešním možnostem techniky. Mohli jsme si volat přes videohovor. Horší bylo najít volný čas kvůli časovému posunu. Když jsem měla ráno, Péťa šel spát.

P: Měl jsem o 7 hodin méně.

K: Přes Vánoce to bylo horší. Po Novém roce jsem byla po zranění nohy a ležela jsem doma se sádkou. Musela jsem se o sebe postarat. Rodinu mám daleko. Dost mě zaměstnávala škola. Kdybych nechodila do školy a neučila se na zkoušky, tak by to bylo ještě horší.

P: Vánoce nebyly nic moc, bylo to osamělé. Zahraničních studentů moc nebylo. Někteří byli se svými rodinami, jiní byli muslimové a Vánoce je nevzrušovaly. Bylo tam skvělé počasí. V létě bych tam být nechtěl, byl tam hic a obrovská vzdušná vlhkost. Přes zimu to bylo super, nejnižší to šlo na 0 stupňů a přes den 15-20 stupňů.

Jaký je váš příběh víry?

P: U nás se nechodilo do kostela. Vždy mě téma náboženství zajímalo a cyklicky jsem se k němu vracel. Až pak jsme si řekli s Kájou, že zajdeme do kostela a už jsme tam zůstali zdejší.

K: Ze začátku jsme se dívali na online bohoslužby. Viděli jsme bohoslužby z více církví. Udělali jsme si obrázek, kam bychom šli a co je pro nás nejbližší. Pak jsme viděli libeňské evangelíky a řekli jsme si, že zkusíme Kolín.

P: Museli jsme nejdřív sledovat bohoslužby online, abychom věděli, jak to tam chodí a neudělali nějaké faux pas. Když jde člověk poprvé do kostela, tak z toho má respekt.

K: Bylo tam hodně lidí a my mezi těmi všemi pro nás novými. Všichni se po nás dívali.

P: Je to jednodušší jít k evangelíkům, než ke katolíkům. Byli jsme na setkání křesťanů v armádě a šli jsme na katolickou mši. Tam šancí udělat faux pas bylo mnohem víc.

Vnímáte rozdíl, když káže vojenský kaplan, a když farář v kostele? Mají jiná témata?

K: Letos na setkání křesťanů v armádě jsme měli vojenského kaplana Petra Hašku, který je evangelík a měl kázání. Římskokatolický kaplan měl liturgii.

P: Ostatní kaplani měli různé přednášky kromě Petra Hašky, který vedl bohoslužby evangelicky. Také katolíci přijímali podobojí. Líbilo se mně, že si chléb máčeli do kalichu.

K: Bylo tam hodně dětí, které z toho byly nadšené. Bylo pro ně hroznové víno.

P: Bohoslužbu pro vojáky jsem nikdy nezažil.

Pomáhá vám nějak víra ve vaší práci?

K: Mně určitě, jinak bych se tam zbláznila. Cítím, že od doby, co chodíme do kostela, tak se více povznáším nad určitými situacemi. Víra mě naučila nad vším se zamýšlet. Dřív jsem se hodně stresovala, byla jsem ze všeho špatná. Potom jsem si řekla, proč bych se měla ze všeho stresovat.

P: Pomáhá, když si nejsem jistý, kam směřovat kariéru. Například s Amerikou. Věděl jsem, že pokud se přihlásím, tak pravděpodobně pojedu. A teď člověk neví, jestli chce jet kvůli rodině. Skrze modlitbu a to, jestli člověk dokáže vybrat to správné. Je to nějaká pomoc jít po cestě, po které bych měl jít.

Ve Starém zákoně čteme o mnoha válkách. V současnosti sledujeme války okolo nás. Co vás napadne, když se řekne válka?

P: Mně se líbilo, jak Kája na začátku rozhovoru řekla, že práce v armádě je perspektivní. My ale chceme, aby to nebylo perspektivní. Ve chvíli, kdy je armáda perspektivní, tak to znamená, že budou nějaké konflikty a války. To není ideální. Je to něco, čeho se lidstvo úplně nezbaví. A nějaký koncept spravedlivé války slouží k tomu, aby zabránila většímu neštěstí a zlu. Za mě dává smysl a někdo to dělat musí.

Máte z války strach?

K: Myslím si, že je třeba aby byl člověk v tomto povolání nad věcí. Pokud by se voják bál, tak by to bylo pro veřejnost špatné. Samozřejmě vnitřní strach tam bude. Ale snažím se s tím nějak bojovat, být v klidu, aby to nešlo vidět. Vybrali jsme si to zaměstnání a jsme s tím smíření. Někaká forma strachu je pozitivní, kdybych se ničeho nebála, tak bych nejednala správně.

P: Protože hrdinů jsou plné hřbitovy... Kdo se nebojí, tak akorát hazarduje se svým životem. Na druhou stranu je třeba říct, že v případě, pokud by začala válka a Česko by se aktivně účastnilo nějakého rozsáhlého konfliktu, tak my splníme povinnost a službu tomuto národu. Není to jenom zaměstnání, ale služba.

Jak zní vojenský slib?

P: Ten slib zní: Já voják, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice. Budu vojákem statečným a ukázněným, budu plnit úkoly ozbrojených sil a budu dodržovat právní a vojenské předpisy. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně, připravovat se k obraně České republiky a budu ji bránit proti vnějšímu napadení. Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život. Tak přísahám.

K: Když je mír a nastupujete do armády, tak nechcete položit svůj život. V hloubi duše víte, že to může nastat. V tu chvíli se tomu člověk musí postavit čelem a musí tam jít. Vnímala jsem to tak, že jednou bych chtěla umět manipulovat se zbraní, abych byla schopná ubránit svoji rodinu. Chtěla jsem být užitečná.

Máte nějaké známé, kteří jsou na vojenské misi v zahraničí?

K: Z našeho oddělení jsou dva kolegové na misi v Egyptě na Sinaji. To je mírová mise, udržuje se tam technika. Žádný konflikt tam neprobíhá. Je to skoro jako dovolená u moře. Dělají to, co by dělali tady.

P: Mise je v rámci OSN už desítky let. Jsou to spíš pozorovatelské mise. Poslední oběť, co byla v rámci české mise, byla právě tam. Jedna vojačka ze Kbel. Byla to nešťastná náhoda, zřítel se vrtulník a ona v něm byla.

Znali jste ji?

K: Znala jsem ji od vidění.

Všimla jsem si, že teď dost nad Kolínem létají letadla?

K: Dopravní letadla létají vysoko, stíhačky létají níž a jsou slyšet.

P: Pokud je to slyšet, tak je to z Čáslavi. Nemyslím si, že by létala víc nebo se měnily letové trasy.

Co se vám líbí na naší evangelické církvi?

K: Mně se asi líbí přátelské prostředí. Teď jsme to zrovna řešili na setkání křesťanů v armádě. Někdo říkal, že katolíci se po bohoslužbě všichni rozprchnou, nemají kávu a ani si nepopovídají. U evangelíků se udržuje víc společenství, je větší možnost se poznávat. Možná je to i tím kostelem tady. Lidé mně tu sednou nejvíc jak mohli. Mám s tím problém, nesedne mně úplně každý. Tady jsou lidé milí. Nebyla to pro mě žádná stresová záležitost, že jsem mezi novými lidmi. To se mně líbí na naší církvi.

P: Mně se líbí, že máme dogmaticky a teologicky pravdu, a Kalvín s Lutherem jsou mi sympatičtější než Tridentský koncil. To je seriózní odpověď. Pak z těch praktických věcí, máme určitě lepší písničky.

Máte nějaké vánoční tradice?

K: Ještě ne. Už jsem nad tím přemýšlela, že by bylo dobré zařadit nějaké tradice jako lití olova a slavnostní večeři. Ne že bychom to neslavili, ale asi k tomu chybí děti. Ve dvou to nemá to kouzlo.

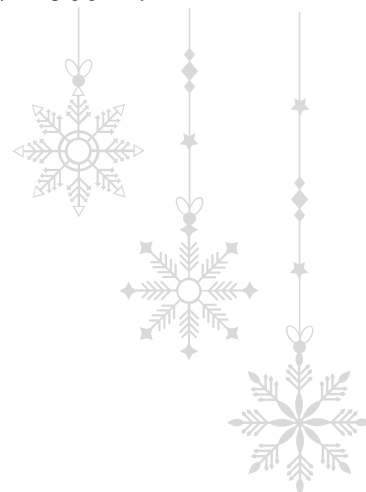

Těšíte se na Vánoce?

K: Ano. Teď mám školu, jsou zrovna zkoušky a musím se učit. Nemám čas na vánoční pohodu, dělat cukroví a dívat se na pohádky. Těším se, až budu mít školu hotovou a budu si moct sednout, zapálit svíčku a dělat cukroví.

P: A já budu jen ležet na gauči a čekat, co mi přistane podnosem.

Děkuji vám za rozhovor

CO VŠECHNO JSME SPOLEČNĚ PROŽILI VE SBORU V ROCE 2024

Tomáš Fér, Romana Čunderlíková

Letošní rok byl velmi bohatý na společná setkávání, jsme tomu velmi rádi a těší nás to. Děkujeme Pánu Bohu za to, že můžeme společně prožívat čas v jeho jménu. Jednu březnovou neděli nás navštívil vokální kvartet In Pace ze sboru v Moravči pod vedením faráře Dana Matějky. Po koncertě následoval společný sborový oběd. V březnu také proběhlo sborové shromáždění s promítáním fotografií ze života sboru v loňském roce. Vyšly Velikonoční noviny se zajímavým obsahem a v nové grafické úpravě. Od jara máme v Duškově síni nový stůl Páně, který vyrobil Štěpán Korbel. Ve čtvrtek před Velikonocemi jsme se sešli ke slavení sederové večere. Na Velký Pátek proběhlo v Duškově síni čtení pašijového oddílu, přišlo několik lidí, kteří běžně na bohoslužby nechodí. Na Velikonoční neděli se konaly dva křty dospělých členů sboru. V dubnu nás navštívil Židenické ChraPoT, což je pěvecký sbor, se kterým jsme měli možnost si zazpívat při pěvecké dílně a v neděli při bohoslužbách.

V květnu jsme strávili víkend v Hoješíně nedaleko Seče. V záměcku, ve kterém nás přivítaly sestry sv. Františka, jsme strávili dvě noci. Užili jsme si zábavu při soutěžní znalostní hře o našem sboru a městě. V sobotu jsme si prohlédli několik zajímavých míst v okolí, např. středověké hradiště v Úhrově nebo zříceninu hradu Lichnice. V neděli jsme byli ve sboru v Hradišti.

V červnu proběhla již tradiční Noc kostelů, při které v kostele vystoupil pěvecký sbor Continuo, hudební těleso Naches-Trio a byla zahájena výstava fotografií z celocírkevních pobytů hendikepovaných v táboře v Bělči. Dalšími akcemi byla „grilovačka“ na farní zahradě a sborový den. Při něm jsme si vyslechli přednášku A. Boučkové o architektuře bohoslužebných prostorů v naší církvi.

V srpnu vyjeli třicátníci a střední generace na společnou dovolenou do Lužických hor. Společně jsme si užili výlety do lesů, na skály a okolních městeček. Seznámili jsme se s místními upíry a hodně zpívali ze Svítá. Koncem prázdnin se děti z našeho sboru účastnily seniorátního tábora na faře v Libštátu.

V září jsme se všichni kolínští i libeničtí sešli ke společným bohoslužbám v kostele v Libenicích. Bylo nás více než 40 a krásná byla nejen atmosféra, ale i počasí. Čas po bohoslužbách jsme mohli strávit v okolí kostela při občerstvení. V závěru léta jsme stihli ještě jednu „grilovačku“ pro všechny generace na farní zahradě. V říjnu se konalo mimořádné sborové shromáždění, při kterém proběhlo povolání Františka Čunderlíka ke službě výpomocného kazatele.

V listopadu jsme měli možnost poslechnout si klavírní koncert Daniela Juna v Duškově síni. A 23. listopadu jsme oslavili (přesně na den) stoleté výročí otevření Husova domu. Po odpoledních bohoslužbách v kostele proběhlo v Duškově síni představení všech církví a dalších skupin, které se v prostorách scházejí. Večer koncertovala skupina Oboroh.

Vstupujeme do období Adventu. Jsme Pánu Bohu vděční za všechny příležitosti k setkání s ním a s našimi blízkými.

SBOROVÉ PLÁNY

Letní pobyt rodin s dětmi

Pro nezapomenutelný zážitek roku si rezervujte termín od 2.-9. srpna. Hned jak zajistíme místo napíšeme info.

Víkend všech generací

Kdo s námi zažil setkání v Hoještýnském klášteře, netrpělivě čeká, kdy se pojede na další. Pište si: 30.5.-1.6. tentokrát do Rokytnice nad Jizerou. Opět nás čekají veselé večery se zpěvem, v sobotu opravdu nenáročný výlet a v neděli společné bohoslužby.

Pobyt: www.Rokytnice.com/fara

Pavel Melichar

KNIŽNÍ TIPY

JIŘÍ HÁJÍČEK – DRAK NA POLNÍ CESTĚ

V románu *Drak na polní cestě* nechybí nic z toho, co máme na dílech Jiřího Hájíčka rádi. Svižně ubíhající děj zasazený do jihočeského venkova sestává z několika propletených příběhů, v jejichž středu je sympatický hrdina Tomáš, který lopotně zdolává kupící se životní strasti.

Jednou z nich je nečekaný příjezd mužů v oblecích do poklidné vesnice. Zdejší statek, pod Tomášovým vedením transformovaný v solidně fungující zemědělský podnik, musí čelit agresivním pokusům o nepřátelské převzetí neznámou investiční společností. Její zástupci pomocí pochybných praktik snadno získávají akciové podíly od starousedlíků, kteří se ve snaze urvat co nejvíc nesentimentálně zbavují zbytků historické rodinné vazby k místní půdě.

Nová doba naplňuje kulisy venkova novým obsahem a autor to popisuje bez příkras. Záleží dnes na hodnotách jako vztah k domovu či krajině? Čím je lze nahradit? Podobné otázky lze tušit na více místech románu. Nejen kvůli nim stojí za přečtení.

Matouš Procházka

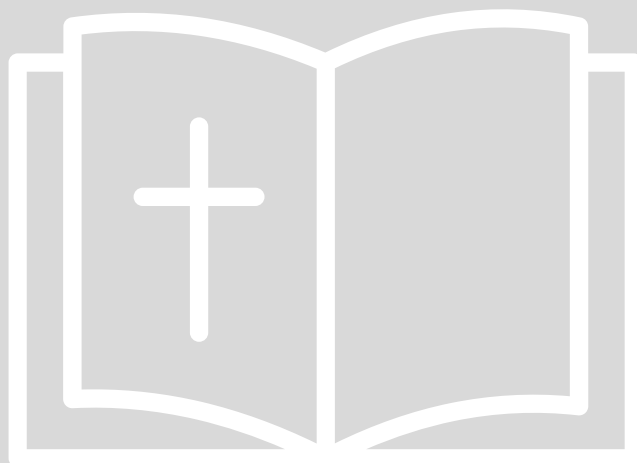
Jonathan Sacks – Týdenní čtení z Tóry. Leviticus: Kniha svatosti

V nakladatelství P3K vyšel v roce 2023 další díl úvah bývalého vrchního rabína pro Velkou Británii a Commonwealth Jonathana Sackse, tentokrát nad knihou Leviticus. Nejedná se o pouhý komentář této biblické knihy, autorovy úvahy propojují témata současnosti se starozákonními texty.

Kniha Leviticus je v křesťanských kruzích vnímána především jako soubor pravidel, který se dotýká zejména židů, navíc pravidel poplatných době vzniku (otázky obětí, rituální čistoty...). Kniha svatosti tvoří jakousi dějovou závorku o 40 kapitolách, vloženou mezi Ex 25 a Lv 25. Přichází po zásadním problému Izraelců se zlatým teletem. Aby se předešlo jeho opakování, těchto 40 kapitol stanovuje, co je svaté, co je už spíše světské a jak lze přinášet svatost do světa.

Leviticus obsahuje množství kontranarativů, kterých si čtenář bible obvykle nevšimne. Sacks však na ně trpělivě upozorňuje, vysvětluje je a aktualizuje pro dnešní dobu. Díky tomu mohou promlouvat i k nám dnes, hlubší znalost judaismu k pochopení není potřebná.

František Čunderlík

Michael Pfann: K svobodě je dlouhé putování. Život Českobratrské církve evangelické v letech 1968–1989, Praha 2024.

Svémi dějinami v době komunistické diktatury se naše církve začala zabývat hned po roce 1989. Diskusí, které se nad nimi brzy rozvinuly, se však dlouho účastnili hlavně přímí pamětníci.

Autor, narozený v roce 1988, je ušetřen „pamětnického“ pokušení obhajovat vlastní skutky či postoje. Ve své knize se ptá, zda byla církev v letech 1968-1989 svobodná. Koriguje zjednodušující výklady, podle kterých jako celek kolaborovala nebo byla zdrojem odporu. Nepředstavuje ji ani jako pouhou oběť zločinného systému. Společenská realita je složitější. Jelikož hranice mezi „režimem“ a společností se proměňovala a bývala nezřetelná, měnilo se i postavení církve. Někdy stála proti režimu, jindy se proti jeho nárokům stahovala do ústraní, ale nastávaly i situace, kdy zejména její vedoucí představitelé fungovali jako jeho prodloužená ruka.

Byla tedy církev svobodná či nesvobodná? Důvod, pro který kniha stojí za doporučení, spočívá v tom, že odpověď na tuto otázku na jejích stránkách nenajde. Zato ale může s autorem zjišťovat, jak nejednoznačná je minulost, když se na ni díváme nezaujatě, a jak obohacující může být poznání, které nás vyvede za zažitých schémat předem hotových odpovědí. K němu vede úzká cesta, ale my odjinud víme, že právě ta bývá pravá.

Jan Dobeš

VARHANY V NAŠEM KOSTELE

Václav Uhlíř, varhaník a organolog

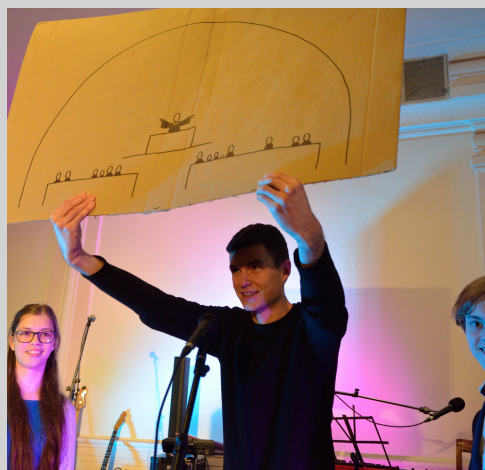
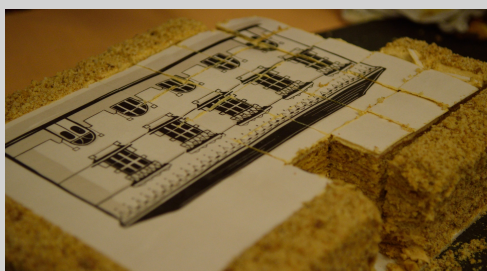
Dvou manuálový nástroj s pneumatickou trakturou postavil Jan Tuček z Kutné Hory v roce 1950 pod opusovým číslem 534. Jedná se pravděpodobně o jeho poslední varhany, zhotovené v době, kdy byl nucen předat varhanářskou dílnu státu. Nástroj má dva manuály a 23 rejstříků.

Jan Tuček (1904 – 1995) převzal firmu v roce 1935 po svém otci a během poměrně nelehké předválečné a posléze válečné doby se proslavil několika významnými nástroji. Za všechny lze jmenovat varhany v Novém Bydžově, Želivi nebo tři manuálové varhany v Ostravě nebo u svatého Jakuba, kde postavil v roce 1940 reprezentativní nástroj se 77 rejstříky.

Většina Tučkových varhan postavených po roce 1935 vznikala v duchu retardujících snah o obrození zvuku varhan ve stylu barokního varhanářství. Tak tomu je i u zdejších varhan, na kterých se dispozičně podílel tehdejší profesor JAMU v Brně František Michálek. Hlavní stroj je sice obsazen poměrně malým počtem rejstříků, zato vedlejší manuál disponuje plejádou alikvotních řad. Nástroj vyniká také nadstandardním rozsahem jednotlivých strojů. Oba manuály mají rozsah pět oktáv (C až c^4), přičemž super oktávové spojky jsou poctivě prostavěné. Rovněž pedál má rozsah, který se používal zpravidla jen u velkých koncertních nástrojů (C až g^1). Bohužel očekávaný zvukový efekt je silně poznamenám méně kvalitním píšťalovým materiálem a ne příliš šťastnými úpravami, které zde v minulosti proběhly.

Největší zásah provedl v roce 1993 Ing. Jiří Bíca, který elektrifikoval pneumatickou trakturu a přemístil hrací stůl do lodi kostela. Pneumatické součásti traktury bohužel zůstaly v původním stavu. Postupně přestávaly fungovat některé rejstříky a celkový chod traktury byl nevyrovnaný. Proto bylo nutné přistoupit k větší opravě, která by vrátila nástroji spolehlivost a pokud možno i příjemnější zvuk. Opravy se ujal v roce 2024 varhanář Petr Fischer, který vyměnil vadné míšky na traktuře a v rámci možností zušlechtil zvukovou podobu varhan. Věřím, že opravený nástroj bude důstojně sloužit k větší cti a slávě Boží i k příležitostným koncertním účelům.

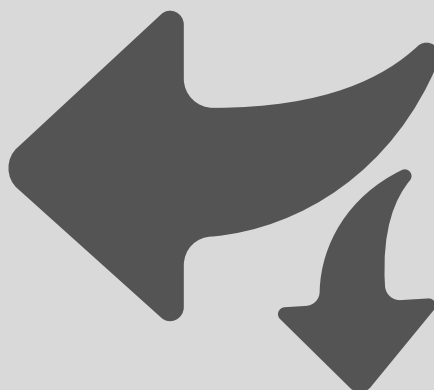
Redakční rada: Romana Čunderlíková, Anežka Holá, Lenka
Korábková, Natálie Hájková Paterová
Obrázky: Lydie Férová
Tisk: Tomáš Polnický

Českobratrská církev evangelická
Farní sbor ČCE v Kolíně
Politických vězňů 560, 280 02 Kolín II
e-mail: kolin@evangnet.cz
telefon: +420 608 219 820

POZOR, ZMĚNA ÚČTU!

Číslo účtu: 271807607/0600
IČ: 61882151

Kontakt:

Farářka Romana Čunderlíková (608 219 820, romaspackova@centrum.cz)
Kurátor Jan Dobeš (732 650 647, jan.dobes@ff.cuni.cz)